

PRÆFATIO

AD VIRVM SVMMÆ INGENIOSVM SVMMÆQVE
Eruditum DOCTOREM I. L.

UAMVIS, quòd non invitus fatebor, Medici non pauci fusè doctèque, atque eorum etiam nonnulli sanè perquam disertè Sanguinis quasi panegyrim egerint, dum quàm nobilis, excellènsque liquor sit, exposuerunt; hìc tamen, veniam ut spero dabunt, si dubium omnino pronunciem, an non feliciùs ipsius laudes celebrârint, quàm ejusdem nobis naturam detexerint. Licèt

enim laudanda sanè hujus in quo vivimus sæculi curiositas, varia ab Antiquis non accepta nos docuerit, quicquid hæctenus humanum circa sanguinem generatim scitur, mancum adhuc ni fallor, mutilumq; est, nititurque observationibus magis, quàm experimentis: generalem quippe hanc notitiam peperère potius Phænomena quæ ipsa Medicis natura sponte suppeditavit, quàm experimenta industriè facta ad inveniendum id quod ipsa, arte non provocata, nunquam detegit. Non eò progrediar temeritatis ut asseram solidas Corporis partes contemplari, fluidas verò, Sanguinem præsertim, propius non inspicere, quemadmodum Anatomici plurimi fecère, non minus absurdum fore in Medico, quàm si quis de eadi tantùm fabrica sollicitus contentum intus vinum prorsus negligeret; at quanquam comparationem adeo severam instituere nolim, cùm tamen mecum ipse perpendo,